

„Potrebuješ iba...“

Vrhla sa vpred a prudko bodla v nádeji, že ho prekvapí. Shane uskočil, chytil ju za zápästie a chvíľu zápasili. Abeke v duchu prosila Urazu o pomoc. Shane jej vetvičku vykrútil z prstov a naznačil ňou útok na jej brucho.

„Dobrý pokus,“ pochválil ju. „Skoro by si ma dostala.“

„V skutočnosti by som na teba takto nikdy neútočila,“ povedala Abeke. „Prikradla by som sa k tebe.“

Shane prikývol. „To by bolo múdrejšie. A viac by sa to hodilo k leopardici. Viem, čo urobíme teraz – pôjdem na druhý koniec skladu a budem stáť chrbtom k tebe. Neobrátim sa, kým nezačujem niečo podozrivé. Dohodnuté?“

Abeke prikývla. Táto nová hra oveľa lepšie vyhovovala jej prevereným schopnostiam.

Shane jej vrátil vetvičku a odišiel na druhý koniec skladu. Abeke sa prikrčila a s predstieraným nožom v ruke sa zakrádala dopredu. Krôčik za krôčikom sa blížila k svojej koristi.

„Už si vyrazila?“ spýtal sa Shane bez toho, aby sa otočil. „Ak áno, ide ti to dobre. Ak nie, poponáhľaj sa, lebo na to nemáme celý deň.“

Abeke potlačila úsmev. Vedela, že sa vie priblížiť takmer nečujne a nebadane, a bolo príjemné počuť od Shana pochvalu. Keď sa obzrela cez plece, uvidela, že leopardia samica ju pozorne sleduje. Vyzerala ostražitejšie než pred chvíľou.

Vtom sa kúsok od Shana rozleteli dvere a akási postava z nich vyrazila priamo k nemu. Útočník mal na sebe čierny habit, ktorý mu zakrýval aj tvár, a v ruke držal zahnutý meč. Shane uskočil pred výpadom a začal s neznámym zápasiť.

„Uteč, Abeke!“ zakričal. „Je to vrah. Nájdi kapitána!“

Ten zabijak bol vyšší ako Shane. Zápasili o vládu nad mečom.

Abeke zaujala nízko prikrčený postoj, ktorý bol pre ňu neznámy aj inštinktívny zároveň. Do svalov sa jej vliala akási cudzia energia – všetky boli napnuté a pripravené na skok vpred. Ešte nikdy nemala také zostrené zmysly. Počula tiché vrzganie tráv, keď sa loď mierne naklonila doprava. Cítila toho útočníka. Bol to dospelý muž, bez problémov rozoznala jeho pach od Shanovho. Aj zrak sa jej zlepšil, videla oveľa ostrejšie. Každá bunka v jej tele odmietala poslúchnuť Shanov pokyn, aby utiekla.

Jej srdce súťažilo s odvahou. Potom sa vrhla vpred.

Napriek tomu, že stála niekoľko krokov od Shana, prekonala tú vzdialenosť jediným skokom. V letku vykopla jednu nohu a zasiahla útočníka do paže. Ten klesol na ľavé koleno, meč mu vyletel z ruky a zazvonil o drevenú podlahu. Muž sa pozviechal a chystal sa zasadiť jej silnú ranu pästou, pred ktorou bez váhania uhla. Potom o jeden alebo o dva kroky cúvol a zdvihol ruku pripravenú k ďalšiemu úderu. Druhá ruka mu bezvládne visela pri boku. Abeke skočila dopredu a kopla ho do rebier navzdory jeho snahe kop zablokovať. Vrazila doňho takou silou, že zabijak odletel až k stene a vzápätí sa zrútil tvárou na zem.

Inštinkt jej prikazoval, aby to ukončila, ale prv než sa k útočníkovi stihla priblížiť, zacítila na ramene pevný stisk ruky. „Nie, Abeke! Už nie! Bolo to predstierané. Iba to hral.“

Abeke sa prekvapene pozrela na Shana. „Predstierané?“

Uraza zlostne zavrčala. Taký zvuk Abeke počula od leopardkej samice po prvý raz.